

Nắng ngồi phach xuống ghe, than thở. Móng di tan moi
mỗi bót.

Trời đã mờ mờ sáng.

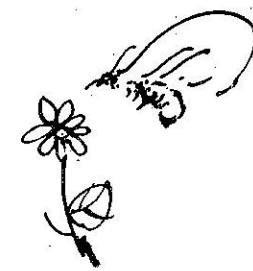
(Sau đó nắng đã bị ket lại Saigon và đang sông thiêu thôn,
tối tăm và vô vọng như bao triều nguyễn khác, cầu mong một ngày
mai tươi đẹp, không biết khi nào trở lại.....)

Nam Cát
Cali, Mùa Đông năm 77

HOA TRANG CHÂU

Em là loài hoa lạ
Nó giữa hồn anh sói đá.
Em là mưa về tưới mát cánh đồng khô
Suốt cuộc tình, một đời anh hiu quanh,
Như tiếng nước buồn nho giọt giữa đêm khuya
Em đến nơi đây ngõ cao Thiên sú
Đứng trong anh ngay Thánh Giá yêu đương
Em đã góp mây cuối trời phiêu lảng
Thả trong anh chiều láng đảng mây bay
Anh muốn em, đứng đây dưới hiên nhà đổ nát
Để nghe lời gạch đá khóc vu vơ
Anh đặt tên em một loài hoa lạ
Nó trong anh những ngày tháng băng qua
HOA TRANG CHÂU một loài hoa rất nhỏ
Cũng dù làm lòng anh nở đỏ một mùa xuân

Linh Vũ

HOA BUÔM

Em ơi! bên kia đời anh thả loài bướm trắng
Sao bên này vùn em chẳng nở nhụy hoa
Anh là sương sưởi tình cây cỏ
Sao em không là hạt giống đâu xuân
Loài chim la cuối trời anh mỏi cánh
Em là mây sao che phủ rừng xanh
Ta yêu em hôn ta bay theo gió
Vì bên kia trời em chờ áng mây qua
Ta yêu em! Ta yêu em như dòng sông xanh mát
Như thuyền tình lơ lửng bên trắng xưa
Ta van em đừng xua cơn bão táp
Nhớ mai này cây đỗ lá sâu đông
—Ta biết có ngày em dưng lại
Chân sẽ buồn và nở trái cô đơn
Mưa sẽ đỗ che bốn mươi thay áo mới
Đời sẽ đi như bóng nắng vờ trên tay
—Em sẽ khóc một đời em sẽ khóc
Cuộc tình náo rỗi cũng vỡ vụn tan hoang
Ta nói với em một lời trong đêm tối
Sợ mai này ánh sáng đến quá nhanh
Ta sẽ nói với em một lời dù quá muộn
Cho tình này ấm lại chút tình sau

Linh Vũ